

си сестри за да ядатъ и да пъкът съ 5 тъхъ. И когато ся свършувахъ дни-тъ на пироране - то, проваждаше Йовъ та ги освящаваше, и, като ставаше зарань, приносяше всесъжженія по число-то на всички тъхъ; защото думаше Йовъ: Да не бы сынове - тъ ми, да съ съгрѣшили, и съ похулили Бога въ сърдце - то си. Така праваше Йовъ вынужти.

6 "И единъ день ^ждойдохъ Божи-тъ сынове да прѣстанятъ прѣдъ Господа, и 7 между тъхъ дойде и Сатана: И рече Господъ на Сатанъ: ^жОтъ дѣ идешъ? И Сатана отговори Господу, и рече: Отъ да обыкалямъ земѣ-тъ и да ходѣ на самъ 8 на тамъ по неї. И рече Господъ на Сатанъ: "Турилъ ли си вниманіе на рабъ-ми Йова, че нѣма подобенъ нему на земѣ-тъ, ^жчеловѣкъ непороченъ и правъ, който ся бои отъ Бога, и който ся отда- 9 лечава отъ зло-то? И отговори Сатана Господу, и рече: Да ли напразно ся бои 10 Йовъ отъ Бога? ^жНе си ли оградилъ ты него, и кѫщ-тъ му, и всичко каквото има? благословилъ си ^ждѣла-та на рѣ- 11 земѣ-тъ, и умножи ся добытъ-тъ му на земѣ-тъ. Но ^жсега прости рѣкъ, и до- 12 какви всичко каквото има: ^жне ще ли ти похули въ лице? И рече Господъ на Сатанъ: Ето въ рѣкъ-тъ ти е всичко ка- 13 квото има; само на него да не туриш рѣкъ. И излѣзе Сатана отъ при Господа. 14 И единъ день ^жсынове-тъ му и дѣши- 15 ри-тъ му ядѣхъ и пияхъ вино въ домъ-тъ на най старый-тъ си братъ, И дойде вѣ- 16 стителъ при Йова та рече: Волове-тъ орѣ- 17 хъ, и ослицы-тъ пасъхъ при тъхъ. И на- 18 пади-хъ Савици-тъ та ги откарахъ: и рабы-тъ поразихъ съ остро-то на ножъ- 19 тъ: и само азъ да ти обадихъ. Каго още говорѣше той, дойде и другъ, та рече: Огнь Божиј пади отъ небеса, та изгори овцы-тъ и рабы-тъ, и пояде ги; и отъврахъ ся само азъ да ти обадихъ: Тойзи като говорѣше още, дойде и другъ, та рече: ^жСынове-тъ ти и дѣши- 20 ри-тъ ти ядѣхъ, и пияхъ вино, въ 21 домъ-тъ на най старый-тъ си братъ: И ето, дойде големъ вѣтръ изъ отъ тамъ пустынѣ-тъ, та удари четири-тъ жгла

^ж Быт. 8; 20. Гл. 42; 8.

^ж 3 Цар. 21; 10, 13.

^ж Гл. 2; 1.

^ж 3 Цар. 22; 19. Гл. 38; 7.

^ж Гл. 2; 2. Мат. 12; 43; 1 Пет. 5; 8.

^ж Гл. 2; 3.

^ж Ст. 1.

^ж Иса. 34; 7. Иса. 5; 2.

^ж Иса. 128; 1, 2. Прит. 10;

22.

^ж Гл. 2; 5. 19; 21.
^ж Иса. 8; 21. Мат. 3; 13, 14.
^ж Екк. 9; 12.
^ж Ст. 4, 13.
^ж Быт. 37; 29. Ездр. 9; 3.
^ж 1 Пет. 5; 6.
^ж Иса. 49; 17. Екк. 5; 15.
^ж 1 Тим. 6; 7.
^ж Екк. 5; 19. Иак. 1; 17.
^ж Мат. 20; 15.
^ж Ефес. 5; 20. 1 Сол. 5; 18.

на домъ-тъ, и пади въръзъ дѣца-та, и умрѣхъ; и отъврахъ ся само азъ да ти обадихъ.

- 20 Тогазъ станж Йовъ ^жраздра дрехъ-тъ си, и остиже главъ-тъ си, и ^жпади на земѣ-тъ, та ся поклони, И рече: "Голь излѣзохъ изъ утробъ-тъ на майкъ си, голь ще и да ся върхъ тамъ: ^жГосподъ даде, ^жГосподъ отиѣ: ^жДа бѫде име-то Господне благословено. ^жВъ всичко това Йовъ не съгрѣши, и не даде безуміе Богу.

ГЛАВА 2.

- 1 И ^жпакъ единъ день, дойдохъ Божи-тъ сынове за да прѣстанятъ прѣдъ Господа, и между тъхъ дойде и Сатана, да прѣстане прѣдъ Господа. И рече Господъ ^жна Сатанъ: Отъ дѣ идешъ? И Сатана отговори Господу, и рече: Отъ да обыкалямъ земѣ-тъ, и да ходѣ на самъ на тамъ по неї. И рече Господъ на Сатанъ: Турилъ ли си вниманіе на рабъ-ти Йова, че нѣма подобенъ нему на земѣ-тъ, ^жчеловѣкъ непороченъ и правъ, който ся бои отъ Бога, и ся отдалечава отъ злото? и ^жоще дѣржи незлобие-то си, ако и да ми подстори ты противъ него, ^жза да 4 го погубишъ безъ причинаж. И отговори Сатана Господу, и рече: Кожъ за кожъ и все що има людѣкъ ще даде за живота си. Но ^жсега прости рѣкъ-тъ си, та ся прикосни до ^жкости-тъ му и до пльть-тъ му: да ли не ще тя похули въ 6 лице? И ^жрече Господъ на Сатанъ: Ето ти е въ рѣкъ-тъ ти: само животъ-тъ му упази.
- 7 Тогазъ излѣзе Сатана отъ при Господа, та порази Йова съ лопъ струпей, ^жотъ пlesenы-тъ на нозѣ-тъ му до върхъ-тъ му. 8 И ^жзъ си чрѣпъ, за да ся чеше съ- него; ^жи сѣдѣше въ пепелъ.
- 9 Тогазъ му рече жена му: ^жОще ли дѣржишъ ^жнезлобие-то си? Похули Бога, и умри. А той ѝ рече: Ты говоришъ както говори една отъ безумны-тъ жены. ^жДобро-то ли само ще пріемемъ отъ Бога, зло-то да не пріемемъ ли? ^жВъ всичко това ^жне съгрѣши Йовъ съ устни-тъ си.
- 11 А ^жкато чухъ трима-та прятатели на Йова всичко това зло което бѣ налади-ло въръзъ него, дойдохъ всякой отъ мѣсто-то си: Елиазъ ^жФеманецъ-тъ, и Вал-дадъ ^жШуахецъ-тъ, и Софарь Наамаоецъ-тъ; защото ся бѣхъ съгласили да дой-

^ж Гл. 2; 10.

^ж Гл. 1; 6.

^ж Гл. 1; 7.

^ж Гл. 1; 1, 8.

^ж Гл. 27; 5, 6.

^ж Гл. 9; 17.

^ж Гл. 1; 11.

^ж Гл. 19; 20.

^ж Гл. 1; 12.

^ж Иса. 1; 6.

^ж 2 Цар. 13; 19. Гл. 42; 6.
^ж лез. 27; 30. Мат. 11; 21.

^ж Гл. 21; 15.

^ж Ст. 3.

^ж Гл. 1; 21. Рим. 12; 12. Іак.

^ж 5; 10, 11.

^ж Гл. 1; 22.

^ж Иса. 39; 1.

^ж Прит. 17; 17.

^ж Быт. 36; 11. Иер. 49; 7.

^ж Быт. 25; 2.